

228. Grana, Vallentuna sn.

Litteratur: J. Bureus, F a 6 s. 172 n:r 49 (Rhezeliuss), F a 5 n:r 444; M. Aschaneus, F b 18 s. 173 f.

Avbildning: Aschaneus, teckning (a. a.).

Aschaneus antecknar från sitt besök i Grana: »Wthi millan gården i Grana, finnes dänne sönderslagne R. 4. wthi wngsmuren in muradt.» Rhezelius anger fragmentets plats vara »I Grana i millan gården», och samma uppgift återfinnes i F a 5. Sedan vet man intet om dess öden. Fragmentet söktes förgäves 1935 och 1936.

Fragmentets mått (enligt Aschaneus): 0,60 × 0,45 m.

Inskrift enligt Aschaneus:

iiuk · si ... aii

(utanför slingan) **tit**
10

Till läsningen: 7 **a** har på teckning ett tvärstreck mitt på hst. Runan skulle också kunna läsas som **n** eller möjligen som **e**. Aschaneus uppfattar den (a. a. s. 174) som ett **a**. 10 **t** och 12 **t** ha bst endast till vänster om hst.

Rhezeliuss: - - **iiuk · si** - - - **ain** - - **lit** · Bureus (F a 5):
- - - **iauk × si** ... **ain** ... **lit** ...

Det är icke möjligt att med ledning av de bevarade runorna med någon säkerhet rekonstruera inskriftens lydelse.

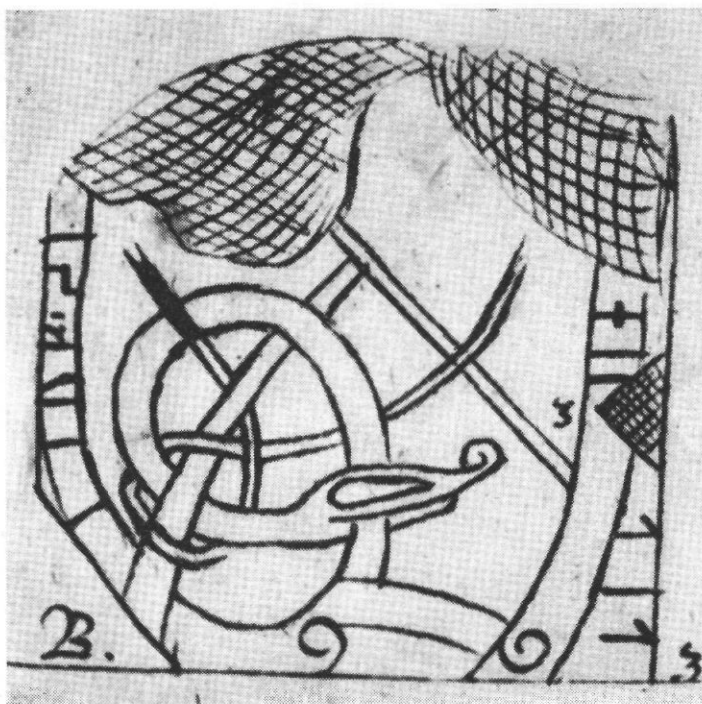

Fig. 225. U 228. Grana, Vallentuna sn.
Efter teckning av Aschaneus.

229. Gällsta, Vallentuna sn.

Pl. 143.

Litteratur: B 1135, L 453, D 2:103. J. Bureus, F a 6 s. 173 n:r 52 b (Rhezeliuss), F a 5 n:r 449, F a 1 s. 99, F a 10:1, n:r 180; M. Aschaneus, F b 18 s. 7 f.; Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 164; R. Dybeck, Svenska runurkunder 2 (1857), s. 34, Berättelse för år 1863 (ATA); UFT h. 3 (1873), s. 84; E. Brate, Anteckningar 1904 (ATA), Svenska runristare (1925), s. 104.

Äldre avbildningar: Rhezelius, teckning (F a 10:1); Aschaneus, teckning a. a.; P. Helgonius och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta och B 1135); Dybeck, D 2:103; Brate foto 1904 (ATA).

Runstenen står i en åkerren, 20 m. S om en liten bro, vid en körväg som i nord-sydlig riktning går mellan åkrarna. Platsen är belägen 200 m. SSV om Grävelsta—Surstavägens skäl i Gällsta, där U 232 står. Denna sistnämnda runsten och U 231 finnas utmärkta på Geologiska kartbladet »Rydboholm», men platsen för U 229 har ej betecknats, säkerligen därför att denna sten låg omkull i åkern, då den geologiska undersökningen utfördes (1868—70). Stenen restes 1937 ett 10-tal meter ÖSÖ om den plats, där den tidigare låg.

Enligt Aschaneus ligger runstenen »Wthi Gällestad Söder ängen, wid vägen.» Under sin avbildning antecknar han: »Versus orientem, ligger, 1633 nyfunnen.» Rhezelius (F a 10:1) anger endast, att stenens plats är »I Giällestadh Eng.» I *Ransakningarna* uppges blott en runristning från Gällsta: »Vthi Giällestad Engh ett Bergh medh Runaskrift men ingen förstår dess innebärande.» Det är sannolikt, att *Ransakningarna* med dessa ord syftat på U 229. Ingen